U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **K. H.**, zastoupeného JUDr. Milanem Švábem, advokátem se sídlem náměstí Míru 48, Svitavy, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č. j. 38877/2007-14130, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2010, č. j. 10 Ca 186/2008 - 51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný (dále též „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku městského soudu ze dne 22. 4. 2010, kterým byla zrušena a vrácena k dalšímu řízení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č. j. 38877/2007-14130 a rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 17. 9. 2007, č. j. SZIF/2007/0269614. Současně městský soud rozhodl o povinnosti žalovaného uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 225 Kč.

Rozhodnutí městského soudu bylo žalovanému doručeno do datového schránky dne 19. 7. 2010. Stěžovatel v kasační stížnosti podané dne 29. 7. 2010 uvedl toliko, že ji podává ve lhůtě stanovené § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud následně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 25. 10. 2010 (stěžovateli doručeno do datové schránky dne 22. 11. 2010), aby doplnil kasační stížnost o konkrétní skutkové a právní důvody, na nichž je kasační stížnost založena (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) a aby zaslal soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo předložil pověření udělené jiné osobě ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., a aby

doložil, že pan JUDr. J. U. je oprávněn za stěžovatele jednat (§ 33 odst. 4 s. ř. s.). Městský soud stanovil stěžovateli pro splnění těchto povinností lhůtu jednoho měsíce ode dne doručení usnesení. Současně stěžovatele poučil o možných důsledcích v případě nedoplnění kasační stížnosti v soudem stanovené lhůtě. Stěžovatel na shora uvedené usnesení městského soudu dosud nijak nereagoval.

Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem shledal, že stěžovatelem podaná kasační stížnost nemá patřičné náležitosti (§ 106 s. ř. s.). Neobsahuje totiž žádné konkrétní právní či skutkové důvody, na nichž je založena. Městský soud proto vyzval stěžovatele, aby ji ve lhůtě jednoho měsíce doplnil. Tato lhůta uplynula dne 22. 12. 2010. Stěžovatel na citované usnesení nijak nereagoval, ani nepožádal o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2011

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu